

σίον Ψαράκαινας· ἀκόμη γὰ τῆς δώκη καὶ ἀσλάνια—100—ἤγουν ἑκατόν. Ἐν ἔτει 1746—Δεκεμβρίῳ 15—Μάρτυρες.

- + διμιτρὶς παπ(ᾱ) σιδοροῦ
- + μΗχαλΗς μοροῦς
- + παπ(ᾱ) γεοργίς κοστιατὶ ψάκί
- + μιχαλὶς τοῦ νικόλι μπαρπακιν—
- + γεοργίς παπ(ᾱ) μιχαλὶ παπ(ᾱ) σιδοροῦ—
- + παπ(ᾱ) διμιτρὶς δεκοκτουδιν καὶ γοταρίος.

35

59

Προικολαβὴ τῆς 21 Δεκεμβρίου 1746.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος ἀδήλου χωρίου τῆς Χίου. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 4375).]

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀμήν. Προικολαβή. Προικοπαραδίδουν Γεώργης Παντολέον καὶ ἡ σύβιος αὐτοῦ Ἀγγεροῦ πρὸς τὴν θυγατέραν αὐτῶν Μαρίαν καὶ πρὸς τὸν γαμπρὸν αὐτῶν Κωσταντῖνον. Ἐν πρώτοις στρωῶμαν ἀλαζίτικον, πάπλωμαν τοπικὸν—1—ἕτερον πάπλωμαν καμοχίτικον, σεντόνια πέντε—μαξελλάρια—3—σένιες—2—φουστάνια γερανιά—5—φουστάνια ἀσπρά—8—καμοχᾶν κόκκινον, φούσαν καμοχένην, περπατουγᾶν κίτρινην, πουστομάνικα σουφρίτικα ζευγάρια δύο, ἑτέρα λινά—4—ἀκόμη πουστομάνικα μὲ ποδιᾶς παννίτικα—14—καὶ καμιζόρες μία ἐξηνταρένη καὶ ἑτέρα ἀλαζουβεργδιά, μανδήλια μὲ κάβι καφαϊανά—4—κλωστομάνδηλα—15—γεμενὶν χρυσὸν—1—ἀριζᾶν χρυσὸν—1—ἑτέρους ἀσπρῆδες—4—πουνκὶν χρυσὸν—1—γατάνια τοῦ καμοχᾶ χρυσᾶ, σκολαρίκια πέντε ἀσημίτικα, κλειδοβάσταγα τρία μὲ ἐγκόρφιν καὶ μὲ λεοντάριν, δακτυλίδια ἀσημίτικα 4, κούπα ἀσημίτικη, στρίγκα μὲ φιρέττες, καρφοβελόνους ἀσημίτικους—5—κάρσες ζευγάρια—2—πεσέττες καὶ χερομάντηλα κομμάτια—11—σιμαχόπαννο 1—ἀμπουτῖνες ζευγάρια—3—τραπεζομάνδηλον—1—σεντοῦκιν ἕναν καλὸν καὶ τὴν εὐχὴν αὐτῶν. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ὁμολογεῖ ἡ νύφη καὶ ὁ γαμπρὸς πὼς ἔλαβαν ὅλην τὴν προῖκαν αὐτῶν ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς καὶ ἀπομένει ὁ γαμπρὸς ἐγγυητὴς καὶ προικανάδοχος εἰς αὐτὴν τὴν προῖκαν εἰς καιρὸν δεόμενον, ἐν καιρῷ ἐπιστροφῆς. Ἐγράφη καὶ ἡ παροῦσα προικολαβὴ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πεθεροῦ. Δι' οὗ εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐν ἔτει—1746—Δεκεμβρίῳ—21—Μάρτυρες.—

- + παπα νικολὶς μαλουρι—
- + παπ(ᾱ) γεωργίς σικαλαδιν
- + γεοργίς παπα μηχαλὴ παπα σηδοροῦ
- + γεοργίς καρβουνῆς.—

20

60

Διανομὴ κληρονομίας τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1746—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη

ἐκ κώδικος ἀδήλου χωρίου τῆς Χίου. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀριθ. 4375)].

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)ν ἀμήν. Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔτυχεν θάνατος τοῦ ποτὲ
Μιχάλη παπ(ᾱ) Κωνσταντῇ Ξανθοῦ καὶ ἡ κληρονομία αὐτοῦ ἔγγιζεν εἰς τὰ ἀδέλφια
αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συμβίαν αὐτοῦ Μαροῦν, διὰ τοῦτο τ(ὴν) σήμερον ἐσυμφώνησαν καὶ τὰ
5 δύο μέρη, τὰ ἀδέλφια αὐτοῦ ὁ Σίδερος καὶ ἡ Μαροῦ καὶ ἡ Ἀννοῦ μέρος ἓν, καὶ ἡ
συμβίος αὐτοῦ Μαροῦ μέρος ἕτερον, καὶ ἔβαλαν ἀλπίτους τὸν τε παπ(ᾱ) Νικολῆν
Μαλούρην καὶ Δημήτρην παπ(ᾱ) Σιδώρου καὶ ἔσiasαν αὐτούς. Καὶ ἔλαβαν ἡ Μαροῦ
ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀποθανόντος τὰ ὅσα τῆς εἶχεν χαρισμένα καὶ ἀκόμη ὅ,τι τῆς ἔγγιζεν
κληρονομία ἀπὸ ροῦχα καὶ χρεῖες, ὅλα τὰ ἔλαβεν καὶ εὐρίσκεται ἀνεπαμένη. Τὰ δὲ ἐπί-
λοιπα πράγματα, ὀσπίτια, χωράφια, πιάτρες, ξύλα, ἄγρια καὶ ἡμερα, χρεῖες καὶ ροῦχα
10 τὰ παίρνουν τὰ τρία ἀδέλφια καὶ ἀναπαύτησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ἔτσι ἀπὸ τὴν σήμερον
ὑπόσχονται νὰ ἔχη κάθε εἰς τὸ μερίδιον ὅπου τοῦ ἐκατέβην, ὡς καθὼς τὰ ἐμοίρασαν.
Εἰς δὲ τὸ χρέος, ὅπου ἐχρεωσιτοῦσαν ἀμφοτέρω τὸ ἀνδρόγυννον τοῦ Γεώργη Γρυλ-
λακιοῦ ἀσλάνια 69, νὰ δώσῃ ἡ Μαροῦ τὰ ἑῷα γρόσια, τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ τὰ δώσουν
τὰ τρία ἀδέλφια. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον μένου ἀκαταζήτητοι τὰ δύο μέρη καὶ ἐξο-
15 φλιοῦνται ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου καὶ γίνονται ὑπὲρ ἰσχὰ ἐμείντα ἀβαντὰ τέλειον σούρ-
φιν, ὑποσχόμενοι ποιήsουν καὶ χορηγείsουν. Εἰ δὲ καὶ τὸ παρὸν ἐφράσθη ἔν ἐτει—1746,
᾽Οκτωβρίου—6—Μάρτυρες.

- + παπ(ᾱ) νικολῆς μαλουρι—
- + διμιτρῖς παπ(ᾱ) σιδορου
- 20 + γεοργῖς κουμακιν
- + μιχαλῖς γεράσιμακιν
- + παπ(ᾱ) γρηγόριος σιᾶνου^λ :
- + παπ(ᾱ) διμιτρῖς δεκοκτούδιν.

22. Πιθανῶς Σταυρινούδι (Σημ. Κ. Κανελλάκη).

61

Συμβιβαστικὸν τῆς 23 Αὐγούστου 1759—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδι-
κος ἀδήλου χωρίου τῆς Χίου. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ
(Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 4375)].

Τὸ ἀντίγραφον στερεῖται τονισμοῦ.

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)ν ἀμήν. Γεώργης τοῦ παπ(ᾱ) Κωσταντῇ Καρ-
βούνη <καὶ> ἡ Μαρία θυγατέρα τοῦ ποτὲ Γεώργη Χώζη Παγιαζήτ παρὼν ἔμπρο-
στιεν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ τῶν κάτωθεν μαρτύρων ὡμολόγησαν καὶ ὁμολογοῦν.
᾽Οντως αὐτὰ τὰ δύο μέρη καὶ ἔγιναν διὰ ἀνδρόγυννον προπερασμένον καιρὸν καὶ
5 ἦρθαν εἰς ἐσκάνδαλον ἀναμεταξύ των καὶ ἤκαμαν γράμματα πὼς ἤλαβεν ὁ καθένας,